

הוא משום דשם תשמיש על זה דהרי האשה נהנית מזה כתשמיש ממש כיון שהכיס הוא דבר רך והאשה מרגשת בהכנסתו האבר, והגרונ"ע בספר אחיעזר סובר שהוא דרך תשמיש גם להתיר לאשה שסכנה לה להתעבר, ואף שלדעתו לא מסתבר זה מ"מ שם תשמיש יש ע"ז שאף שאין להתיר כשאינה רוצה להתעבר אף מזה סכנה לדעתה, עכ"פ גיאות ביד ליכא ע"ז כיון שהוא באופן תשמיש ששם ביאה באשה יש על זה, נשאר רק האיסור דורע לבטלה שלצורך בדיקה לרפאותו אינו לבטלה, אבי בזוכותו שהוא קשה ואין שום הנאה מהאשה במה שמכניס אברו לשם הוא גיאות ביד ובכלל שאסור אף לבדיקה זה ולכן יש לעשות כדלעיל ויעין מע"כ בתשובתו ויראה ברור הדברים, ומ"מ הייתי אומר שיחכה מלעשות בדיקה זו עד שימלאו המט שנים מיום הגישות כי מצוי טובא שאין נשים צעירות מתעברות עד איזה שנים ולכן אולי אין הצורך גדול עדיין כי יש לקוות להשיג שתתעבר אשתו בקרוב ולא יצטרך לקרוא זה.

ידידו מקריה

משה פיינשטיין

סימן י

בדבר הפילן שהמציאו שמועיל שלא תתעבר

כ"ה אלול תשכ"ב.

מע"כ ידידי הויה"ג מוה"ר חיים דוד ספרניג שליט"א.

הנה בדבר הפילן שלא תתעבר האשה, מצד האיסור דורע לבטלה ליכא והיה שייך להתיר כשקימו פו"ר כשיש לה צער גדול ליקחם עד שיגדלו מעט. אבל התשש דרואות מזה משהו דם הוא חשש גדול אף למה ששמע כתר"ה מרופאים שרק בליקחות מדה קטנה חמשה מיליגראם רואות משהו דם ורק כשליש נשים ורק בפעם ראשונה ושניה ובשליקחות מדה מרובה עשרה מיליגראם כמעט אינן רואות שום דם דעכ"פ כיון שאיכא אף רק מקצת נשים הרואות דם יש לאסור, וצריכה האשה שרוצה ליקח הפילן להניח מוך באותו מקום והיה שם חדש אחד בכל הזמן ואם לא תראה תוכל לסמוך שהיא מאלו הנשים שאין רואות דם מזה. אבל בעצם אין לסמוך על הרופאים במה שאומרים שרק שליש נשים רואות דלא שייך לידע דבר ברור בזה להחשיב כרוב שאינן רואות

דמכיון שהוא סבה להוציא דם יש לחוש לכל הנשים ובפרט שהתני הרמ"ד שליט"א שהיה המעורר בזה ודבר עם הרופא שהמציא הפילן הורה לו שערך יותר ממחצה נשים רואות מזה דם ואראה לברר הדבר יותר, וגם בדבר רבוי המדה שהוא נגד הסברה, ימשיך כתר"ה שנעשה מבצ"ח שהוא דבר איסור צריך לברר אם הוא מדבר שאינו ראוי לאכילה שבהכחמה שא לא היה חשש בזה שהוא גם באופן שלא ראוי לאכילה דהיינו תרתי במקום צער גדול. ועתה נשמע שהפילן הם דבר שמויק להאשה במחלות אחרות ולכן אין ליקח הפילן מצד חשש סכנה לענין אחר.

ובדבר חתונה שתהיה בקאנסטרואטיווי טעמפל והראבי שלהם יהיה מסדר הקידושין אין לאיש כשר להיות שם, אך אם רב כשר יסדר הקידושין כדיון התורה, אזי כיון שהחתונה הא אינה בזמן שבאים להתפלל שם ליכא איסור מדינא שהרי אין מקום לחשוד שהולכין להתפלל שם, אבל לאדם חשוב אין לו לילך לשם אף באופן זה רק כשהוא צורך גדול ורק דרך מקרה שנוהגין כן, ולענין אם הקידושין ותוספין, אם אין שם שני עדים כשרים לעדות תוספין הקידושין, והראבי עצמו פשוט שפסול לעדות ואין חילוק אם היה מתחלה רב קאנסטרואטיווי שלמד בסעמינאר שלהם או שהיה רב מוסמך שקבל משרה בטעמפל הקאנסטרואטיווי, ואולי עוד גרוע שהוא כשהו פירש, ואני תמה איך הולך חתן שחושב עצמו לשומר תורה לעשות חתונתו בסדור קידושין של ראבי קאנסטרואטיווי ובטעמפל שלהם וצריך כתר"ה לומר לו שאסור זה.

הגני ידידי.

משה פיינשטיין

סימן יח

בא"א לה להתעבר אלא בזיוף וזע הבצל למעיה קודם שישלמו ז' נקיים

כי נמנח אב תשכ"א.

מע"כ ידידי הרב הגאון מוה"ר יעקב הכהן זעלצער שליט"א הרב דקדאי עדת ישרון ביהאנאנעס בורג.

הנה בדבר האשה אשר לפי דברי הרופאים מומחים היא מוכשרת לקבל הריון רק ביום השמיני ויום התשיעי מהחולות וסתה, וכתב כתר"ה שבדבר זליפת זרע הבצל לבטלה יש שמעירין אחרי עכור

י"ז נקיים קודם הוסת ותצא מספק ובה ואחר ז' ימים מהחולות הוסת אם תפסוק מרמיה תסבול כדיון גדה מדאורייתא ואח"כ יעשו זליפת הורע לבטלה ומהמת שיש שאסורין רוצה כתר"ה לידע דעתו העניה, והנה אם הנדון הוא דרך תשמיש להתיר בשביל פו"ר לעשות כרינא דאורייתא לא כחומרת ר' יודא שיושבות ו' נקיים, אף שיש מקום לדון בזה מ"מ למעשה אין להתיר ואין רצוני לדבר בזה ע"י הכתב ורק אם יזמין השי"ת שנתראה איזה פעם נדבר בזה לברור הדבר ולא למעשה.

אבל כפי ששמעתי הרי הנדון לולף זרע הבעל לתוך בטנה שלא בתשמיש אלא ע"י שפפרת שעושיין הרופאים, אין צורך לטבילה בזה כי איסור וכתב הגדה הוא רק ע"י תשמיש דיבאה ואם תתעבר מורע הבעל בכתות ע"י הילוף שהוא כאמבטי שאיתא י"ד סימן קצ"ה סק"ז מהנחת כמ"ק בשם הר"פ שאשה נדה יכולה לשכב אסדיני בעלה ואינה חוששת מן התעבר משי" של בעלה ויהא תולד בן הגדה משום דכיון דאין כאן ביאת איסור תולד כשר לגמרי ואפילו תתעבר משי" של אחר ורק שעל ש"ז של אחר קפדינן אהבונת ועל שמא ישא אחרתו מאביו שזה ליכא בגדה משי" של בעלה, וכן הא סובר הבי"ח שממנו העתיק הט"ז וגם הבי"ח בסימן א' סק"י שהביא להכ"ה הא סובר כן וכן הדעת נתן, ומה שאיתא באוצר הפוסקים בשם בר ליווא תועד ספר שפליגי ע"ז בורע של אחר שהוא ממור הם דברי הבל והוא נגד הר"פ ורבנותנו האחרונים עמדי הווראה, וממילא בשל הבעל אף שהיא נדה אין שום פגם בהולד, וממילא אין להחמיר ולהצריכה לטבול אחר שבעה ימים בלא ספירת שבעה נקיים משום שיכול לבא מזה קליקול להקל גם לשמש עם בעלה הווי וזמרא דאתי ליד קולא, וגם שאין בזה שום צורך להחמיר שאין לחוש לשיטתם כלל, ובפרט לפגם דולד הגדה שאין נוגע זה לאיסורין כלל וכשר אף לכהונה אלא שהוא פגם בעלמא לענין חשיבות ומעלה.

אבל מה שעמד נגד עשיית זה למעשה הוא איך להוציא הורע מהבעל, שאף שהוא בשביל להוליד בנים שמסתבר שאין בזה משום איסור הוצאת זרע לבטלה, והוא כ"ש ממה שמותר למי שניקב הגיד שלו וסתמו שבזיקין אותו בהוצאת זרע לראות אם נסתם היטב ביבמות דף ע"ז אף שהתם הוא ספק אלמא דכיון שהוא כדי לראות אם נסתם ליקח אשה אין זה לבטלה, כ"ש הכא שהוא כמו דאי שילידי ע"ז שלא הוי לבטלה, אבל הא משום חזינן שלמשמש האבר בידיים ולהוציא זרע אסור שהרי שלח רבא בריה דרבא לר' יוסף ילמדנו ובינו היכי עבדינן

הוצרך ר' יוסף לומר שמנחין בהמא חמימי דשערי אבי פוקרי ומקרי ואבוי אמר שמעברין קמיה בגדי צבעינן ויהררר ע"ז בנשים וניקרי ע"ז הוא במשמוש הידים בהאבר ודאי ניקרי אלמא דזה אסור אף לצורך לישא אשה ולהוליד בנים, ובארתי שהוא מצד שבמשמוש הידים באבר יש עוד איסור לא תנאף ביד דתנא דבי ר' ישמעאל בגדה דף י"ג שאיסור זה לא הותר בשביל פו"ר כמו שלא הותר גיאות ממש ולכן אסור ע"י משמוש הידים ושאל היכי עבדינן, והתירו ע"י הנחת בהמא חמימי דשערי אבי פוקרי שהוא גבב הרעי שכיון שאינו נוגע בהאבר אף שמתקשה אברו ע"ז ליכא איסור לא תנאף אלא איסור הוצאת זרע לבטלה, וכן להררר בנשים שהאיסור הוא מונשמת מכל דבר רע דדריש ר' פינחס בן יאיר מכאן שאסור להררר ביום ולבא לירי טומאה בלילה כהוצאת זרע בכתובות דף מ"ז שחזינן שאין איסור הררר איסור מצד עצמו אלא משום שלא יבא לירי קרי לבטלה שאין הקפידא משום הטומאה דרשאין ליטמאות בכל הטמאות לכתחלה אלא משום הוצאת הורע לבטלה, ולכן בכאן לבדיקה אם נסתם היטב שהוא לצורך לישא אשה ולהוליד בנים ואינו לבטלה מותר.

ונמצא שם בצובא זו יצטרך להוציא הורע רק באופנים אלו ולא במשמוש ידים באבר וכיון שלא בקיאינן בעצת דנהמא חמימי דשערי יצטרך לעשות כאבוי שהוא בהררר באשתו כמו שרצה לבועלה ורשאי להסתכל בה בטונת ליהנות במקומות שמותר באשתו נדה ולהשתדל שיחאה לתשמיש עד שיתקשה אברו מזה בלא נגיעה ואז יכניס אברו בכלי זוכית שיצא לשם הורע, ויש אנשים שלא יועיל להם זה אבל רוב אנשים מועיל להם ההררר להוציא זרע בפרט ב... וזרע זה שיוציא יכניסו בשפופרת לבטן האשה בימים שראיות להריון אף שלא טבלה ויצא בזה מצות פו"ר כשתוליד האשה ע"ז, ל"מ להני"ש שם שכתב בפירוש דאף על נחעברה באמבטי דהוא בנו לכל דבר אף לצאת בו מצות פו"ר אלא אף להמגינה בט"ז סק"ח שהוא החכ"צ, וכל מה שנכתב בט"ז על סימן א' הוא של המגיה, שנאמבטי מתפק משום דחלי בקום ועשה והיא נתעברה מעצמה נמי ונסתבר שיהיה בטאן דהוציא בטונת על דעת להכניס בשפופרת לבטן אשתו דהוי זה במעשה ובעצם טעם המגיה בט"ז דכיון שבלא מעשה אפשר לא יצא, לא נכון כלל דהא בהוי לו בנים בהיותו עכ"פ ונתגייר דל"י יוחנן קיים פו"ר ביבמות דף ס"ב ואיפסק כן בש"ע סימן א' סעיף ז' אף שבהיותו עכ"פ לא היה מחוייב שהקשה ע"ז הטורא בריה דף כ"ה מהא דאכל מצה בהיותו שחטה לא